

Obluda - Nohavica, Jarek

1. Byla země, kde se všem slušně žilo,
bez morových ran a beze vzpour, no, beze chmur,
tam se jednou zjevení usadilo -
- polobuvol-polobýk-polotur.
2. Král hned vydal k junákům provolání:
"Zničíme to ohavný stvoření!
Toho, kdo ho zastřelí, bez váhání
se svou dcerou královskou ožením."
3. Kolik měl těch junáků, no, to je sporný,
jenom jeden však měl odvahy dost,
býval prvním ze střelců v gardě dvorní,
než ho stihla královská nemilost.
4. Král mu pravil důstojně:"Tvůj trest ruším,
nabízím ti místo něj odměnu,
jestli skolíš obludu, namouduši,
moji dceru dostaneš za ženu."
5. "Pane králi, co je to za odměnu,
spíš dej nalejt kořalu do sudu
a tu princeznu si nech, nechci ženu,
však i bez ní přemůžu obludu."
6. "Budeš nadosmrti hnít v kriminále,
když si, lumpe, nevezmeš princeznu,
marná sláva, ona je dcera krále,"
nato junák:"Jak jsem řek' - nevezmu."
7. A zatímco se s ním král handrkoval,
polobuvol-polobýk žral a žral,
ke královu zámku se přibližoval,
živou duši za sebou nenechal.
8. Tak co naplat - dostal pít po libosti
a když skolil obludu, tak roha vzal,
tak ten střelec, i když byl v nemilosti,
králi i dvořanům lekci dal.